

Harag Anita
Valakire mindig
gondolni kell

Minimum ígéretes

Ha nagyapám írt volna, biztosan egy futballkönyvvel kezdi huszonöt évesen. Nagy sikert aratott volna, még azok is élvezettel olvasnák, akik nem szeretik a focit, és mindenki megkapónak tartaná a regényt, lenyűgözőnek, de minimum ígéretesnek. Nagyapám tényleg viccesen és érdekesen írna a fociról, pontosak és újszerűek lennének a leírások, emlékezetesek a karakterek, a kapusok jellegzetesen védenek, a csatárok önzők, de szerethetők, az igazi főszerelő mégis egy hátvéd lenne, akin meccsek múlnak, egy-egy passzon, helyzetfelismerésen, vagy épp a mondatain, hogy az öltözőben és a pályán mit mond a csapattársainak, ez a hátvéd pedig éppen úgy nézne ki, mint nagyapám. Aztán a nőkről írt volna, a csendes, jóképű nőkről, a káromkodó nőkről, a szeplős nőkről, akiknek még a nyakán is szeplő van, a vastag combú nőkről, nőkről, akiket szeretett, akik szerették, akik nem szerették, akik észre sem vették, akik egyszer azért ránéztek, vagy elfelejtettek visszaköszönni, nagyapám szíve pedig összetört, ilyen egyszerűen, jó napot, és kész. Persze szíveket törne ő is össze, szépen írna az összetört szívű nőkről, akik szürke ceruzaszoknyát viselnek, nagyon empatikus lenne mindenkivel, akinek összetörte a szívét.

Nagyanyámról nem tudna írni, túl jól ismeri, nincs mit benne kitalálni, ezen nagyanyám megsértődne,

és egyik reggel eltűnne a lakásból. Nincs se az ágyban, se a nappaliban, se a vécén, se a konyhában, cetli sincs, hogy elmentem, majd jövök, nem meleg az ágy az oldalán, nincs szappanhab a mosdókagylóban, kávésbögre sincs, alján a zaccai. Nagypapám leül az ágyra, aztán lefekszik, becsukja a szemét, hátha előkerül, ha újra felkel, de hiába ül fel, köröz a fejével hússzor jobbra, hússzor balra, köröz a vállával, tízszer előre, tízszer hátra, nagyanyám sehoh. Felhívja az egyik, aztán a másik lányát, ott sincs, itt sincs, egy órát járka a lakásban, gondolkodik, hol lehet, elképzeli, hogy eltűnt a felesége, tényleg eltűnt, nemcsak a boltba ment le, vagy át a szomszédba, hanem eltűnt, nem találhatja meg a parkban, a boltban, a lengyel piacon, még a kőbányai piacon sem, pedig az a kedvenc helye, ott olcsó a Completa. Egyik utcán sem futhat össze vele, így képzeli tovább nagyapám, sem az utcán, sem a lépcsőkön, se föl, se le, a postaláda előtt sem, és szomszéd városokban sem, vagy szomszéd országokban, ha Bukarestben, Pozsonyban vagy Bécsben keresné, mert nagyanyám nem tud németül, de érti, bár ezt mondja a franciára, spanyolra, lengyelre, észtre is, nem tud észtü, de érti. Észországban sem találná meg őt nagyapám, mert sehoh sincs, és nagyapám ezért azt képzeli, mindenhol ott van. Egyszerre van ott a boltban, a piacon, a kőbányai és a lengyel piacon, éppen Completát vesz, Bécsben és Tallinnban, nagyanyámok mászkálnak a világban mindenhol, bárhová megyünk, biztos találkozunk vele, felbukkan egy másik ember mögött, integet, leszáll a buszról, mellénk ül az étteremben, összefutunk vele a pénztárnál, mindenhol nagyanyámok élnek, nagyanyám diaszpóra, nagyanyám klubot alapítanak,

hogy ne felejtsek el a nagyanyámságot, aztán nagyapám lemegy a ház elé, és nagyanyám a padon ül, megtaláltál.

A lányairól is írna, a foci, az emlékezetes hátvédek és az összetört szívű nők után, sose derülne ki, hogy tényleg volt-e köztük valami, nagyapám azt mondaná, ugyan már, ez csak fikció. Sokáig nem írna a lányairól, azt érezné, kiadja a lányait, ha ír róluk, ha a mondataikról ír, a veszekedéseikről, aztán mégis megírja, hogy az egyik focizik, jobban, mint a kortársai, jobban rúg, mint a Miki, az ificsapat sztárja. A másik lánya nem tud focizni, de legalább kosarazik, nem olyan jó a technikája, a focizó lánya viszont sztár lehetne, ha fiúnak születik, gólkirály, az év játékosasatöbbi, és mivel az apja állandóan a gólkirályságról beszél, a lánya is állandóan a gólkirályságra gondol, hogy ha ő fiú lenne, és a Miki. A Miki. Annyit kell a Mikire gondolnia, hogy ő a Miki, amíg bele nem szeret, akkor nagyapám az összetört szívű Mikikről írna, mert Miki után is Miki jönne, egyik focizik, másik kézilabdázik, de a kézis mégis csak egy kézis. Nagyanyám viccelődne is vele, a lánya megtalálta az összes Mikit a házuk három kilométeres körzetében, nagyapám ezt bele is írja a könyvébe, mintha ő találta volna ki, mire nagyanyám megsértődik, hol a lábjegyzet. Mikit akkor hagyja el nagyapám lánya, vagyis az anyám, amikor Miki abbahagyja a focit, a foci nélkül pedig Miki már nem is a Miki. Ha a Mikivel vagy a Mikivel maradt volna az anyám, anyám Mikiéné lenne, én egy Miki gyereke lennék, nagyapám pedig megírná ezt a Mikit, de a Miki megsértődne, mert nagyapám nem változtatja meg a nevét, és Miki

nem egy szimpatikus karakter, neki pedig kell, hogy szimpatikusnak tartsa magát, egy szerethető Miki karakternek. Be is akarná perelni a nagyapámat becsületsértésért, de nem nyerhetné meg a pert, mert a két Miki közül most melyikről mintázta a Miki karaktert.

Miután nagyapám ír a fociról, élvezetesen és szeretetően, ír az összetört szívű nőkről, szeretettel és empátiáskusan, a lányairól meg a Mikikről, és hosszú értekezést írna arról, mit is lehet kezdeni egy unokával, majd kettővel, majd hárommal, az öregedésről is szerethetően írna, humorosan és kegyetlen őszinteséggel, nagyanyámról, szintén humorosan és kegyetlen őszinteséggel, aki a fikciós összetört szívű nők miatt hetekig haragszik, néha elfelejti, hogy haragudnia kell miattuk, aztán újra eszébe jut, megint elfelejti, megint eszébe jut, egyre többször olvasná el ezeket a történeteket, és már sem a nagyapám, sem ő nem emlékezne, hogy tényleg fikciós karakterek, vagy sem, az a piros körmű nő a vastag combjával, ő biztosan nem fikciós karakter, őt ismerte, mindig köszönt neki a kisboltnál, de milyen csúnya volt az a nő, de tényleg, milyen csúnya, ennél a férjének csak jobb az ízlése, aztán nagyapám írna nagyanyám gyönyörű, fiatal hódolójáról, és ettől nagyanyám megnyugodna. Nagyapám a férfiklubról is írna a belgyógyászatban, ahol kihajtják belőle a vizet, Józsi bácsikról, Pityukról és Ferikről, a kedves nővéréről és a szadistáról, akinek az a hobbi, hogy tűket döf véraláfutásos karokba, főorvosokról, akiket nagyanyámnak sose sikerül elcsípnie a folyosón, hiába áll őrt az orvosi szoba előtt, kitartó nő, gondolják róla a nővérek, és nem mondják

el, hogy van az orvosi szobának egy másik bejárata. A focikról is írna nagyapám, amit már csak a tévében néz, az olasz fociról és a brazílról, az angolról nem, a Messi-cselekről, az ügyes passzokról, a kapufákról, kihagyott helyzetekről, cukorkákról, amiket reggel és este étkezés közben kell bevenni, a napi huszonötzöri pisilésről, végigcsepegtetett nadrágokról, órákról, amikor aludnia kéne, de nem tud, estékről, amikor nem tud elég korán lefeküdni, és reggelekről, amikor nem tud elég későn felkelni, elfelejtett reggeli tornákról, nem úgy mozgó lábakról, furcsán mozgó padlókról, rántott sertésmájokról, amiket már nem kíván, meg nem ivott pohár vizekről, megivott sörökről, amikről azt hiszi, igaziak, mert az unokák elhitették vele, hogy a fél százalék igazából öt százalékot jelent, állandó kérdésekről, hogy hol vannak régen halott rokonok, unokákról, akiket a bátyjának és a húgának néz, nőkről, akiknek már elfelejtette az arcát, a lányairól, akiknek elfelejtette a nevét, az eltűnt nagyanyámról, akit nem talál sem az ágyban, sem a nappaliban, nincs a kabátja a fogason, sem a cipője a cipőösszekrényben, a fogkeféje és a törülközője a fürdőszobában, hideg a paplan, ahogy hozzáér, az ágy-neműje is eltűnt, nincs cetli a konyhapulton, elmentem, majd jövök, nem fut vele össze a lépcsőn se föl, se le, nincs a ház előtt a padon, sem a piacon, ahol éppen nem veszi meg a Completát, sem Bécsben, sem Prágában, ahol nagyanyám nem beszéli a nyelvet, de érti, nincs a nagyanyám sehol, ezért mindenhol ott van, minderről pedig természetesen írna a nagyapám, kegyetlen őszinteséggel, de élvezetesen.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna
Felelős szerkesztő Turi Tímea
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrekter Hradeczky Moni
Műszaki vezető Takács Klári
A borítót Visnyai Zoltán tervezte
Kiadványszám 9306
Plantin betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 4332 5